

Dead Skin Cash een tentoonstelling van *Salim Bayri* en *Ghita Skali*

W139

28 JANUARI – 19 MAART 2023

dinsdag t/m zondag
12:00-18:00

In de loop van twee maanden wordt de tentoonstelling gekenmerkt door een publieksprogramma met daarin:

DEAD SKIN COLLECTION DAYS

Elke openingsdag van de tentoonstelling

Tijdens de openingsdagen en -tijden van de tentoonstelling kunnen bezoekers hun dode huid verkopen of doneren met behulp van een door ons samengestelde kit voor het verzamelen van dode huid. U kunt uw dode huid in de tentoonstellingsruimte verwijderen, laten wegen en documenteren door onze tentoonstellingshost, en hiermee wat geld ontvangen.

“WHO CAN AFFORD TO NOT SELL THEIR OWN SKIN?”

Elke dinsdag van 18:00-19:00

Zes kunstenaars worden uitgenodigd om te reageren op de vraag “Who can afford to not sell their own skin?” door een playlist van audiovisueel materiaal samen te stellen voor dit wekelijkse programma van screenings. Het schema en de uitgenodigde kunstenaars zijn als volgt:

Mariana Penas Charrua	31/01/23
Sophie Soobramanien	07/02/23
Jay Tan	14/02/23
Nolwenn Vuillier	21/02/23
G	28/02/23
Henna Hyvärinen	07/03/23

TWO SQUARE METERS

Dinsdag 14 maart van 20:00-21:30 uur

Een gesprek met dermatoloog Dr. Marco van Coevorden, Salim Bayri en Ghita Skali. De titel van dit evenement betuigt de hoeveelheid huid die we gemiddeld op ons lichaam hebben. Salim en Ghita interviewden Dr. van Coevorden als deel van hun onderzoek in de aanloop naar deze tentoonstelling. Hij zal deze avond aanschuiven voor een gesprek over zijn werk als dermatoloog en de raakvlakken met de onderwerpen en thema's van de tentoonstelling *Dead Skin Cash*.

ij mensen werpen onze dode huid af, of dat nou vrijwillig of onvrijwillig is. In deze tentoonstelling nemen Ghita Skali en Salim Bayri dit als uitgangspunt om de ambiguïteit rondom onze relatie tot dode huid uit te vergroten; de spanningsvelden tussen acceptatie en afwijzing (sommigen houden het, anderen schrobben het weg), tussen de nabijheid en verwaarlozing ervan, tussen onze onverschilligheid en de onstuitbare productie ervan, tussen onze (soms obsessieve) zorg ervoor en de afkeer ervan zodra het het lichaam verlaat.

Netwerken voor het verzamelen van dode huid (voor 20 euro per gram) zijn ontstaan via geruchten, online advertenties, visitekaartjes en stickers die door de gehele stad zijn verspreid, met de slogan: “Get money for your dead skin.” Een naïeve poging om een nieuw soort valuta te creëren en tegelijkertijd om overheidsgeld om te leiden en her te verdelen onder mensen die uit nieuwsgierigheid, noodzaak of vermaak wilden participeren. Binnen deze context wordt een intiem en direct materiaal als huid een mogelijk handelsartikel. Hoe smerig kan geld zijn?

Wat gebeurt er als er een waarde wordt toegekend aan iets dat we uit ons lichaam stoten? Wanneer de mogelijkheid ontstaat om een beloning te krijgen voor iets dat gewoonlijk wordt weggegooid, ontstaan dilemma's over economische belangen, integriteit, ethiek, arbeid en uitbuiting—weerklinkend in de Engelse metafoor “selling your own skin”. Ondanks het verleidelijke aanbod hadden sommige mensen geen interesse in de uitwisseling, wat de vraag oproep: “Wie kan het zich veroorloven zijn eigen huid niet te verkopen?”

De tentoonstelling bestaat volledig uit nieuwe werken. Een *Dead Skin Cash* informatiebalie is bedrukt met grote textielen die lijken op luchtfoto's van landschappen, maar die in feite gemaakt zijn van dode huid-monsters van participanten. Binnen in lege emmers hoor je opgenomen stemmen; gesprekken met vreemden van afkeer en vermaak, verwarring van nagelsalons en meningen van een dermatoloog. Boven bevinden zich in een 'klassieke' tentoonstellingsruimte collages die gemaakt zijn met gevonden afbeeldingen en de verzamelde dode huid. Verder in de expositie toont de video “Semiotics of the Hammam” (een directe reactie op “Semiotics of the Kitchen” van Martha Rosler) een personage dat gevangen zit in een droge hammam en geïrriteerd hulpmiddelen voor hygiëne presenteert die gaandeweg steeds meer op wapens beginnen te lijken.

W139

Warmoesstraat 139
1012 JB Amsterdam

Een tentoonstelling van

Salim Bayri
Ghita Skali

Secureerd door

Margarita Ospian

W139 team

Tomas Adolfs
Nadia Benchagra
Dana Claasen
Levi van Gelder
Dil Ghale
Sam Geer van der Klugt
Kirsty McIntosh
Margarita Ospian
Claudio Riffeld
Annette Wolfsberger

Support team

Andre Avelas
Grimm van den Berg
Hugo Inglez
Alma Kim
Boris van Nes
Pedram Sazesh
Sabrina Simons
Sophie Soobramanien
Shreya De Souza
Angus Liao Zhixin

Visuele identiteit

Oriol Cabarrocas

Acteur

Jaouhar Bourhrum

Camera

Ayoub Abouizza

Kleurcorrectie

Kimball Holth

Met speciale dank aan

Dunya Hammam
Reda Senhaji
Ghassan El Hakim
Sabaah Folyan